ੴ

Asa Di Vaar

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ikOankaar satigur prasaadh ||
One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

PAURI 2

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa chha(n)t ghar chauthhaa ||
Aasaa, Fourth Mehla, Chhant, Fourth House:

PAURI 3

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

har a(n)mirat bhi(n)ne loinaa man prem rata(n)naa raam raaje ||
My eyes are wet with the Nectar of the Lord, and my mind is imbued with His Love, O Lord King.

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥

man raam kasavaTee laiaa ka(n)chan sovi(n)naa ||
The Lord applied His touch-stone to my mind, and found it one hundred per cent gold.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥

gurmukh ra(n)g chalooliaa meraa man tano bhi(n)naa ||
As Gurmukh, I am dyed in the deep red of the poppy, and my mind and body are drenched with His Love.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥

jan naanak musak jhakoliaa sabh janam dhan dha(n)naa ||1||
Servant Nanak is drenched with His Fragrance; blessed, blessed is his entire life. ||1||

PAURI 4

੧ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ikOankaar sat naam karataa purakh nirabhau niravair akaal moorat ajoonee saibha(n) gur prasaadh ||
One Universal Creator God. Truth Is The Name. Creative Being Personified. No Fear. No Hatred. Image Of The Undying. Beyond Birth. Self-Existent. By Guru's Grace:

PAURI 5

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

aasaa mahalaa pehilaa ||
Aasaa, First Mehla:

PAURI 6

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

vaar salokaa naal salok bhee mahale pahile ke likhe Tu(n)dde as raajai kee dhunee ||
Vaar With Shaloks, And Shaloks Written By The First Mehla. To Be Sung To The Tune Of 'Tunda-Asraajaa':

PAURI 7

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 8

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

balihaaree gur aapane dhiauhaaRee sadh vaar ||
A hundred times a day, I am a sacrifice to my Guru;

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

jin maanas te dhevate ke'ee karat na laagee vaar ||1||
He made angels out of men, without delay. ||1||

PAURI 9

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 10

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

je sau cha(n)dhaa ugaveh sooraj chaReh hajaar ||
If a hundred moons were to rise, and a thousand suns appeared,

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ete chaanan hodhiaa(n) gur bin ghor a(n)dhaar ||2||
even with such light, there would still be pitch darkness without the Guru. ||2||

PAURI 11

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 12

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

naanak guroo na chetanee man aapanai suchet ||
O Nanak, those who do not think of the Guru, and who think of themselves as clever,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

chhuTe til booaaR jiau su(n)n(j)e a(n)dhar khet ||
shall be left abandoned in the field, like the scattered sesame.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

khetai a(n)dhar chhuTiaa kahu naanak sau naeh ||
They are abandoned in the field, says Nanak, and they have a hundred masters to please.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

fale'eeh fule'eeh bapuRe bhee tan vich suaaeh ||3||
The wretches bear fruit and flower, but within their bodies, they are filled with ashes. ||3||

PAURI 13

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 14

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ

aapeen(h)ai aap saajio aapeen(h)ai rachio naau ||
He Himself created Himself; He Himself assumed His Name.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

dhuyee kudharat saajeeaai kar aasan ddiTho chaau ||
Secondly, He fashioned the creation; seated within the creation, He beholds it with delight.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

dhaataa karataa aap too(n) tus dheveh kareh pasaau ||
You Yourself are the Giver and the Creator; by Your Pleasure, You bestow Your Mercy.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

too(n) jaanoiee sabhasai dhe laiseh ji(n)dh kavaau ||
You are the Knower of all; You give life, and take it away again with a word.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

kar aasan ddiTho chaau ||1||
Seated within the creation, You behold it with delight. ||1||

PAURI 15

A

PAURI 16

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

har prem baanee man maariaa aneeaale aneeaa raam raaje ||
The Bani of the Lord's Love is the pointed arrow, which has pierced my mind, O Lord King.

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥

jis laagee peer pira(n)m kee so jaanai jareeaa ||
Only those who feel the pain of this love, know how to endure it.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥

jeevan mukat so aakheeaai mar jeevai mareeaa ||
Those who die, and remain dead while yet alive, are said to be Jivan Mukta, liberated while yet alive.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥

jan naanak satigur mel har jag dhutar tareeaa ||2||
O Lord, unite servant Nanak with the True Guru, that he may cross over the terrifying world-ocean. ||2||

PAURI 17

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 18

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

sache tere kha(n)dd sache brahama(n)dd ||
True are Your worlds, True are Your solar Systems.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

sache tere loa sache aakaar ||
True are Your realms, True is Your creation.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

sache tere karane sarab beechaar ||
True are Your actions, and all Your deliberations.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

sachaa teraa amar sachaa dheebaan ||
True is Your Command, and True is Your Court.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

sachaa teraa hukam sachaa furamaan ||
True is the Command of Your Will, True is Your Order.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

sachaa teraa karam sachaa neesaan ||
True is Your Mercy, True is Your Insignia.

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

sache tudh aakheh lakh karoR ||
Hundreds of thousands and millions call You True.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

sachai sabh taan sachai sabh jor ||
In the True Lord is all power, in the True Lord is all might.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

sachee teree sifat sachee saalaeh ||
True is Your Praise, True is Your Adoration.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

sachee teree kudharat sache paatisaeh ||
True is Your almighty creative power, True King.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

naanak sach dhiaain sach ||
O Nanak, true are those who meditate on the True One.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

jo mar ja(n)me su kach nikach ||1||
Those who are subject to birth and death are totally false. ||1||

PAURI 19

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 20

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

vaddee vaddiaaiee jaa vaddaa naau ||
Great is His greatness, as great as His Name.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

vaddee vaddiaaiee jaa sach niaau ||
Great is His greatness, as True is His justice.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

vaddee vaddiaaiee jaa nihachal thaau ||
Great is His greatness, as permanent as His Throne.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

vaddee vaddiaaiee jaanai aalaau ||
Great is His greatness, as He knows our utterances.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

vaddee vaddiaaiee bujhai sabh bhaau ||
Great is His greatness, as He understands all our affections.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

vaddee vaddiaaiee jaa puchh na dhaat ||
Great is His greatness, as He gives without being asked.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

vaddee vaddiaaiee jaa aape aap ||
Great is His greatness, as He Himself is all-in-all.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

naanak kaar na kathanee jai ||
O Nanak, His actions cannot be described.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

keetaa karanaa sarab rajai ||2||
Whatever He has done, or will do, is all by His Own Will. ||2||

PAURI 21

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 22

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

eih jag sachai kee hai koThaRee sache kaa vich vaas ||
This world is the room of the True Lord; within it is the dwelling of the True Lord.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ

eikan(h)aa hukam samai le ikan(h)aa hukame kare vinaas ||
By His Command, some are merged into Him, and some, by His Command, are destroyed.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ

eikan(h)aa bhaanai kadd le ikan(h)aa maiaa vich nivaas ||
Some, by the Pleasure of His Will, are lifted up out of Maya, while others are made to dwell within it.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥

ev bh aakh na jaapiee j kisai aane raas ||
No one can say who will be rescued.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

naanak gurmukh jaaneeaai jaa kau aap kare paragaas ||3||
O Nanak, he alone is known as Gurmukh, unto whom the Lord reveals Himself. ||3||

PAURI 23

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 24

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

naanak jeea upai kai likh naavai dharam bahaaliaa ||
O Nanak, having created the souls, the Lord installed the Righteous Judge of Dharma to read and record their accounts.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

othai sache hee sach nibaRai chun vakh kadde jajamaaliaa ||
There, only the Truth is judged true; the sinners are picked out and separated.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ

thaau na pain kooRiaar muh kaal(h)ai dhojak chaaliaa ||
The false find no place there, and they go to hell with their faces blackened.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

terai nai rate se jin ge haar ge s Thagan vaaliaa ||
Those who are imbued with Your Name win, while the cheaters lose.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

likh naavai dharam bahaaliaa ||2||
The Lord installed the Righteous Judge of Dharma to read and record the accounts. ||2||

PAURI 25

A

PAURI 26

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ham moorakh mugadh saranaagatee mil govi(n)dh ra(n)gaa raam raaje ||
I am foolish and ignorant, but I have taken to His Sanctuary; may I merge in the Love of the Lord of the Universe, O Lord King.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥

gur poorai har paiaa har bhagat ik ma(n)gaa ||
Through the Perfect Guru, I have obtained the Lord, and I beg for the one blessing of devotion to the Lord.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥

meraa man tan sabadh vigaasiaa jap anat tara(n)gaa ||
My mind and body blossom forth through the Word of the Shabad; I meditate on the Lord of infinite waves.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥

mil sa(n)t janaa har paiaa naanak satasa(n)gaa ||3||
Meeting with the humble Saints, Nanak finds the Lord, in the Sat Sangat, the True Congregation. ||3||

PAURI 27

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||

Shalok, First Mehla:

PAURI 28

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

visamaadh naadh visamaadh vedh ||

Wonderful is the sound current of the Naad, wonderful is the knowledge of the Vedas.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

visamaadh jeea visamaadh bhedh ||

Wonderful are the beings, wonderful are the species.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

visamaadh roop visamaadh ra(n)g ||

Wonderful are the forms, wonderful are the colors.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

visamaadh naage fireh ja(n)t ||

Wonderful are the beings who wander around naked.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

visamaadh paun visamaadh paanee ||

Wonderful is the wind, wonderful is the water.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

visamaadh aganee kheddeh viddaanee ||

Wonderful is fire, which works wonders.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

visamaadh dharatee visamaadh khaanee ||
Wonderful is the earth, wonderful the sources of creation.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

visamaadh saadh lageh paraanee ||
Wonderful are the tastes to which mortals are attached.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

visamaadh sa(n)jog visamaadh vijog ||
Wonderful is union, and wonderful is separation.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

visamaadh bhukh visamaadh bhog ||
Wonderful is hunger, wonderful is satisfaction.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

visamaadh sifat visamaadh saalaeh ||
Wonderful is His Praise, wonderful is His adoration.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

visamaadh ujhaR visamaadh raeh ||
Wonderful is the wilderness, wonderful is the path.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

visamaadh neRai visamaadh dhoor ||
Wonderful is closeness, wonderful is distance.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

visamaadh dhekhai haajaraa hajoor ||
How wonderful to behold the Lord, ever-present here.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

vekh viddaan rahiaa visamaadh ||
Beholding His wonders, I am wonder-struck.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

naanak bujhan poorai bhaag ||1||
O Nanak, those who understand this are blessed with perfect destiny. ||1||

PAURI 29

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 30

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

kudharat dhisai kudharat suneeaai kudharat bhau sukh saar ||
By His Power we see, by His Power we hear; by His Power we have fear, and the essence of happiness.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

kudharat paataalee aakaasee kudharat sarab aakaar ||
By His Power the nether worlds exist, and the Akaashic ethers; by His Power the entire creation exists.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

kudharat vedh puraan katebaa kudharat sarab veechaar ||
By His Power the Vedas and the Puraanas exist, and the Holy Scriptures of the Jewish, Christian and Islamic religions. By His Power all deliberations exist.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

kudharat khaanaa peenaa pain(h)n kudharat sarab piaar ||
By His Power we eat, drink and dress; by His Power all love exists.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

kudharat jaatee jinasee ra(n)gee kudharat jeea jahaan ||
- By His Power come the species of all kinds and colors; by His Power the living beings of the world exist.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

kudharat nekeeaa kudharat badheeaa kudharat maan abhimaan ||
By His Power virtues exist, and by His Power vices exist. By His Power come honor and dishonor.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

kudharat paun paanee baisa(n)tar kudharat dharatee khaak ||
By His Power wind, water and fire exist; by His Power earth and dust exist.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

sabh teree kudharat too(n) kaadhir karataa paakee naiee paak ||
Everything is in Your Power, Lord; You are the all-powerful Creator. Your Name is the Holiest of the Holy.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥

naanak hukamai a(n)dhar vekhai varatai taako taak ||2||
O Nanak, through the Command of His Will, He beholds and pervades the creation; He is absolutely unrivalled. ||2||

PAURI 31

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 32

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ

aapeen(h)ai bhog bhog kai hoi bhasamaR bhaur sidhaiaa ||
Enjoying his pleasures, one is reduced to a pile of ashes, and the soul passes away.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

vaddaa hoaa dhuneedhaar gal sa(n)gal ghat chalaiaa ||
He may be great, but when he dies, the chain is thrown around his neck, and he is led away.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

agai karanee keerat vaacheeaai beh lekhaa kar samajhaiaa ||
There, his good and bad deeds are added up; sitting there, his account is read.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

thaau na hovee paudheeiee hun suneeaai kiaa rooaaiaa ||
He is whipped, but finds no place of rest, and no one hears his cries of pain.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

man a(n)dhai janam gavaiaa ||3||
The blind man has wasted his life away. ||3||

PAURI 33

A

PAURI 34

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

dheen dhiaal sun benatee har prabh har raiaa raam raaje ||
O Merciful to the meek, hear my prayer, O Lord God; You are my Master, O Lord King.

ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

hau maagau saran har naam kee har har mukh paiaa ||
I beg for the Sanctuary of the Lord's Name, Har, Har; please, place it in my mouth.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥

bhagat vachhal har biradh hai har laaj rakhaiaa ||
It is the Lord's natural way to love His devotees; O Lord, please preserve my honor!

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥

jan naanak saranaagatee har naam taraiaa ||4||8||15||
Servant Nanak has entered His Sanctuary, and has been saved by the Name of the Lord. ||4||8||15||

PAURI 35

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 36

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

bhai vich pavan vahai sadhavaau ||
In the Fear of God, the wind and breezes ever blow.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

bhai vich chaleh lakh dhareeaau ||
In the Fear of God, thousands of rivers flow.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

bhai vich agan kaddai vegaar ||
In the Fear of God, fire is forced to labor.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

bhai vich dharatee dhabee bhaar ||
In the Fear of God, the earth is crushed under its burden.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

bhai vich i(n)dh firai sir bhaar ||
In the Fear of God, the clouds move across the sky.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

bhai vich raajaa dharam dhuaar ||
In the Fear of God, the Righteous Judge of Dharma stands at His Door.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

bhai vich sooraj bhai vich cha(n)dh ||
In the Fear of God, the sun shines, and in the Fear of God, the moon reflects.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

koh karoRee chalat na a(n)t ||
They travel millions of miles, endlessly.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

bhai vich sidh budh sur naath ||
In the Fear of God, the Siddhas exist, as do the Buddhas, the demi-gods and Yogis.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

bhai vich aaddaane aakaas ||
In the Fear of God, the Akaashic ethers are stretched across the sky.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

bhai vich jodh mahaabal soor ||
In the Fear of God, the warriors and the most powerful heroes exist.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

bhai vich aaveh jaaveh poor ||
In the Fear of God, multitudes come and go.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

sagaliaa bhau likhiaa sir lekh ||
God has inscribed the Inscription of His Fear upon the heads of all.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

naanak nirabhau nira(n)kaar sach ek ||1||
O Nanak, the Fearless Lord, the Formless Lord, the True Lord, is One. ||1||

PAURI 37

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 38

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

naanak nirabhau nira(n)kaar hor kete raam ravaal ||
O Nanak, the Lord is fearless and formless; myriads of others, like Rama, are mere dust before Him.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

keteeaa ka(n)n(h) kahaaneeaa kete bedh beechaar ||
There are so many stories of Krishna, so many who reflect over the Vedas.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

kete nacheh ma(n)gate giR muR pooreh taal ||
So many beggars dance, spinning around to the beat.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

baajaaree baajaar meh aai kaddeh baajaar ||
The magicians perform their magic in the market place, creating a false illusion.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

gaaveh raaje raaneeaa boleh aal pataal ||
They sing as kings and queens, and speak of this and that.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

lakh Takiaa ke mu(n)dhaRe lakh Takiaa ke haar ||
They wear earrings, and necklaces worth thousands of dollars.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

jit tan paie'eeh naanakaa se tan hoveh chhaar ||
Those bodies on which they are worn, O Nanak, those bodies turn to ashes.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

giaan na galeeiee ddooddeeaai kathanaa karaRaa saar ||
Wisdom cannot be found through mere words. To explain it is as hard as iron.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

karam milai taa paieeaai hor hikamat hukam khuaar ||2||
When the Lord bestows His Grace, then alone it is received; other tricks and orders are useless. ||2||

PAURI 39

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 40

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

nadhar kareh je aapanee taa nadharee satigur paiaa ||
If the Merciful Lord shows His Mercy, then the True Guru is found.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

eh jeeau bahute janam bhara(n)miaa taa satigur sabadh sunaiaa ||
This soul wandered through countless incarnations, until the True Guru instructed it in the Word of the Shabad.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

satigur jevadd dhaataa ko nahee sabh suniahu lok sabaiaa ||
There is no giver as great as the True Guru; hear this, all you people.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ

satigur miliaai sach paiaa jin(h)ee vichahu aap gavaiaa ||
Meeting the True Guru, the True Lord is found; He removes self-conceit from within,

ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

jin sacho sach bujhaiaa ||4||
and instructs us in the Truth of Truths. ||4||

PAURI 41

A

PAURI 42

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa ||
Aasaa, Fourth Mehla:

PAURI 43

ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

gurmukh ddoo(n)dd ddooddedhiaa har sajan ladhaa raam raaje ||
As Gurmukh, I searched and searched, and found the Lord, my Friend, my Sovereign Lord King.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥

ka(n)chan kaiaa koT gaR vich har har sidhaa ||
Within the walled fortress of my golden body, the Lord, Har, Har, is revealed.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥

har har heeraa ratan hai meraa man tan vidhaa ||
The Lord, Har, Har, is a jewel, a diamond; my mind and body are pierced through.

ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥

dhur bhaag vadde har paiaa naanak ras gudhaa ||1||
By the great good fortune of pre-ordained destiny, I have found the Lord. Nanak is permeated with His sublime essence. ||1||

PAURI 44

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 45

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ ਗੋਪਾਲ ॥

ghaReeaa sabhe gopeeaa pahar ka(n)n(h) gopaal ||
All the hours are the milk-maids, and the quarters of the day are the Krishnas.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

gahane paun paanee baisa(n)tar cha(n)dh sooraj avataar ||
The wind, water and fire are the ornaments; the sun and moon are the incarnations.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

sagalee dharatee maal dhan varatan sarab ja(n)jaal ||
All of the earth, property, wealth and articles are all entanglements.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

naanak musai giaan vihoonee khai giaa jamakaal ||1||
O Nanak, without divine knowledge, one is plundered, and devoured by the Messenger of Death. ||1||

PAURI 46

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 47

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

vain chele nachan gur ||
The disciples play the music, and the gurus dance.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ੍ ਸਿਰ ॥

pair halain ferani(h) sir ||
They move their feet and roll their heads.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥

audd udd raavaa jhaaTai pai ||
The dust flies and falls upon their hair.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

vekhai lok hasai ghar jai ||
Beholding them, the people laugh, and then go home.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

roTeeaa kaaran pooreh taal ||
They beat the drums for the sake of bread.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

aap pachhaaReh dharatee naal ||
They throw themselves upon the ground.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥

gaavan gopeeaa gaavan kaan(h) ||
They sing of the milk-maids, they sing of the Krishnas.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

gaavan seetaa raaje raam ||
They sing of Sitas, and Ramas and kings.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

nirabhau nira(n)kaar sach naam ||
The Lord is fearless and formless; His Name is True.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

jaa kaa keeaa sagal jahaan ||
The entire universe is His Creation.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

sevak seveh karam chaRaau ||
Those servants, whose destiny is awakened, serve the Lord.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਚਾਉ

bhi(n)nee rain jin(h)aa man chaau ||
The night of their lives is cool with dew; their minds are filled with love for the Lord.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

sikhee sikhiaa gur veechaar ||
Contemplating the Guru, I have been taught these teachings;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

nadharee karam laghaae paar ||
granting His Grace, He carries His servants across.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

koloo charakhaa chakee chak ||
The oil-press, the spinning wheel, the grinding stones, the potter's wheel,

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

thal vaarole bahut ana(n)t ||
the numerous, countless whirlwinds in the desert,

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

laaToo maadhaaneeaa anagaeh ||
the spinning tops, the churning sticks, the threshers,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

pa(n)khee bhaudheeaa lain na saeh ||
the breathless tumblings of the birds,

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

sooaai chaaR bhavaie'eeh ja(n)t ||
and the men moving round and round on spindles

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

naanak bhaudhiaa ganat na a(n)t ||
O Nanak, the tumblers are countless and endless.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

ba(n)dhan ba(n)dh bhavaae soi ||
The Lord binds us in bondage - so do we spin around.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

piaai kirat nachai sabh koi ||
According to their actions, so do all people dance.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

nach nach haseh chaleh se roi ||
Those who dance and dance and laugh, shall weep on their ultimate departure.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥

audd na jaahee sidh na hoh ||
They do not fly to the heavens, nor do they become Siddhas.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

nachan kudhan man kaa chaau ||
They dance and jump around on the urgings of their minds.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨

naanak jin(h) man bhau tin(h)aa man bhaau ||2||
O Nanak, those whose minds are filled with the Fear of God, have the love of God in their minds as well. ||2||

PAURI 48

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 49

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

naau teraa nira(n)kaar hai nai liaai narak na jaieeaai ||
Your Name is the Fearless Lord; chanting Your Name, one does not have to go to hell.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

jeeau pi(n)dd sabh tis dhaa dhe khaajai aakh gavaieeaai ||
Soul and body all belong to Him; asking Him to give us sustenance is a waste.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

je loReh cha(n)gaa aapanaa kar pu(n)nahu neech sadhaieeaai ||
If you yearn for goodness, then perform good deeds and feel humble.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

je jaravaanaa paraharai jar ves karedhee aaieeaai ||
Even if you remove the signs of old age, old age shall still come in the guise of death.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ko rahai na bhareeaai paieeaai ||5||
No one remains here when the count of the breaths is full. ||5||

PAURI 50

A

PAURI 51

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

pa(n)th dhasaavaa nit khaRee mu(n)dh joban baalee raam raaje ||
I stand by the roadside, and ask the way; I am just a youthful bride of the Lord King.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥

har har naam chetai gur har maarag chaalee ||
The Guru has caused me to remember the Name of the Lord, Har, Har; I follow the Path to Him.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥

merai man tan naam aadhaar hai haumai bikh jaalee ||
The Naam, the Name of the Lord, is the Support of my mind and body; I have burnt away the poison of ego.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥

jan naanak satigur mel har har miliaa banavaalee ||2||
O True Guru, unite me with the Lord, unite me with the Lord, adorned with garlands of flowers. ||2||

PAURI 52

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 53

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

musalamaanaa sifat sareeat paR paR kareh beechaar ||
The Muslims praise the Islamic law; they read and reflect upon it.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

ba(n)dhe se j paveh vich ba(n)dhee vekhan kau dheedhaar ||
The Lord's bound servants are those who bind themselves to see the Lord's Vision.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

hi(n)dhoo saalaahee saalaahan dharasan roop apaar ||
The Hindus praise the Praiseworthy Lord; the Blessed Vision of His Darshan, His form is incomparable.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

teerath naaveh arachaa poojaa agar vaas bahakaar ||
They bathe at sacred shrines of pilgrimage, making offerings of flowers, and burning incense before idols.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ੍ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

jogee su(n)n dhiaavani(h) jete alakh naam karataar ||
The Yogis meditate on the absolute Lord there; they call the Creator the Unseen Lord.

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

sookham moorat naam nira(n)jan kaiaa kaa aakaar ||
But to the subtle image of the Immaculate Name, they apply the form of a body.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

sateeaa man sa(n)tokh upajai dhenai kai veechaar ||
In the minds of the virtuous, contentment is produced, thinking about their giving.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

dhe dhe ma(n)geh sahasaa goonaa sobh kare sa(n)saar ||
They give and give, but ask a thousand-fold more, and hope that the world will honor them.

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

choraa jaaraa tai kooRiaaraa khaaraabaa vekaar ||
The thieves, adulterers, perjurers, evil-doers and sinners

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

eik hodhaa khai chaleh aaithaauoo tinaa bh kaiee kaar ||
- after using up what good karma they had, they depart; have they done any good deeds here at all?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

jal thal jeeaa pureeaa loaa aakaaraa aakaar ||
There are beings and creatures in the water and on the land, in the worlds and universes, form upon form.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

oi j aakheh su too(n)hai jaaneh tinaa bh teree saar ||
Whatever they say, You know; You care for them all.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

naanak bhagataa bhukh saalaahan sach naam aadhaar ||
O Nanak, the hunger of the devotees is to praise You; the True Name is their only support.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

sadhaa ana(n)dh raheh dhin raatee gunava(n)tiaa paa chhaar ||1||
They live in eternal bliss, day and night; they are the dust of the feet of the virtuous. ||1||

PAURI 54

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 55

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥

miTee musalamaan kee peRai piee kumi(h)aar ||
The clay of the Muslim's grave becomes clay for the potter's wheel.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ghaR bhaa(n)dde iTaa keeaa jaladhee kare pukaar ||
Pots and bricks are fashioned from it, and it cries out as it burns.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

jal jal rovai bapuRee jhaR jhaR paveh a(n)giaar ||
The poor clay burns, burns and weeps, as the fiery coals fall upon it.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

naanak jin karatai kaaran keeaa so jaanai karataar ||2||
O Nanak, the Creator created the creation; the Creator Lord alone knows. ||2||

PAURI 56

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 57

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

bin satigur kinai na paio bin satigur kinai na paiaa ||
Without the True Guru, no one has obtained the Lord; without the True Guru, no one has obtained the Lord.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

satigur vich aap rakhion kar paragaT aakh sunaiaa ||
He has placed Himself within the True Guru; revealing Himself, He declares this openly.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

satigur miliaai sadhaa mukat hai jin vichahu moh chukaiaa ||
Meeting the True Guru, eternal liberation is obtained; He has banished attachment from within.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

autam eh beechaar hai jin sache siau chit laiaa ||
This is the highest thought, that one's consciousness is attached to the True Lord.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

jagajeevan dhaataa paiaa ||6||
Thus the Lord of the World, the Great Giver is obtained. ||6||

PAURI 58

A

PAURI 59

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

gurmukh piaare aai mil mai chiree vichhu(n)ne raam raaje ||
O my Love, come and meet me as Gurmukh; I have been separated from You for so long, Lord King.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥

meraa man tan bahut bairaagiaa har nain ras bhi(n)ne ||
My mind and body are sad; my eyes are wet with the Lord's sublime essence.

ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥

mai har prabh piaaraa dhas gur mil har man ma(n)ne ||
Show me my Lord God, my Love, O Guru; meeting the Lord, my mind is pleased.

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥

hau moorakh kaarai laieeaa naanak har ka(n)me ||3||
I am just a fool, O Nanak, but the Lord has appointed me to perform His service. ||3||

PAURI 60

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 61

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

hau vich aaiaa hau vich giaa ||
In ego they come, and in ego they go.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

hau vich ja(n)miaa hau vich muaa ||
In ego they are born, and in ego they die.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

hau vich dhitaa hau vich liaa ||
In ego they give, and in ego they take.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

hau vich khaTiaa hau vich giaa ||
In ego they earn, and in ego they lose.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

hau vich sachiaar kooRiaar ||
In ego they become truthful or false.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

hau vich paap pu(n)n veechaar ||
In ego they reflect on virtue and sin.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

hau vich narak surag avataar ||
In ego they go to heaven or hell.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

hau vich hasai hau vich rovai ||
In ego they laugh, and in ego they weep.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

hau vich bhareeaai hau vich dhovai ||
In ego they become dirty, and in ego they are washed clean.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

hau vich jaatee jinasee khovai ||
In ego they lose social status and class.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

hau vich moorakh hau vich siaanaa ||
In ego they are ignorant, and in ego they are wise.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

mokh mukat kee saar na jaanaa ||
They do not know the value of salvation and liberation.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

hau vich maiaa hau vich chhaiaa ||
In ego they love Maya, and in ego they are kept in darkness by it.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

haumai kar kar ja(n)t upaiaa ||
Living in ego, mortal beings are created.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥

haumai boojhai taa dhar soojhai ||
When one understands ego, then the Lord's gate is known.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

giaan vihoonaa kath kath loojhai ||
Without spiritual wisdom, they babble and argue.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

naanak hukamee likheeaai lekh ||
O Nanak, by the Lord's Command, destiny is recorded.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

jehaa vekheh tehaa vekh ||1||
As the Lord sees us, so are we seen. ||1||

PAURI 62

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 63

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

haumai ehaa jaat hai haumai karam kamaeh ||
This is the nature of ego, that people perform their actions in ego.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥

haumai eiee ba(n)dhanaa fir fir jonee paeh ||
This is the bondage of ego, that time and time again, they are reborn.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

haumai kithahu uoopajai kit sa(n)jam ieh jai ||
Where does ego come from? How can it be removed?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

haumai eho hukam hai piaai kirat firaeh ||
This ego exists by the Lord's Order; people wander according to their past actions.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

haumai dheeragh rog hai dhaaroo bhee is maeh ||
Ego is a chronic disease, but it contains its own cure as well.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

kirapaa kare je aapanee taa gur kaa sabadh kamaeh ||
If the Lord grants His Grace, one acts according to the Teachings of the Guru's Shabad.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

naanak kahai sunahu janahu it sa(n)jam dhukh jaeh ||2||
Nanak says, listen, people: in this way, troubles depart. ||2||

PAURI 64

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 65

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਂਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ

sev keetee sa(n)tokhe'ee(n)ee jin(h)ee sacho sach dhiaaiaa ||
Those who serve are content. They meditate on the Truest of the True.

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ

on(h)ee ma(n)dhai pair na rakhio kar sukirat dharam kamaiaa ||
They do not place their feet in sin, but do good deeds and live righteously in Dharma.

ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ

on(h)ee dhuneeaa toRe ba(n)dhanaa a(n)n paanee thoRaa khaiaa ||
They burn away the bonds of the world, and eat a simple diet of grain and water.

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

too(n) bakhaseesee agalaa nit dheveh chaReh savaiaa ||
You are the Great Forgiver; You give continually, more and more each day.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

vaddiaaiee vaddaa paiaa ||7||
By His greatness, the Great Lord is obtained. ||7||

PAURI 66

A

PAURI 67

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

gur a(n)mirat bhi(n)nee dhehuree a(n)mrit burake raam raaje ||
The Guru's body is drenched with Ambrosial Nectar; He sprinkles it upon me, O Lord King.

ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥

jinaa gurbaanee man bhaieeaa a(n)mirat chhak chhake ||
Those whose minds are pleased with the Word of the Guru's Bani, drink in the Ambrosial Nectar again and again.

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥

gur tuThai har paiaa chooke dhak dhake ||
As the Guru is pleased, the Lord is obtained, and you shall not be pushed around any more.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥

har jan har har hoiaa naanak har ike ||4||9||16||
The Lord's humble servant becomes the Lord, Har, Har; O Nanak, the Lord and His servant are one and the same. ||4||9||16||

PAURI 68

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 69

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

purakhaa(n) birakhaa(n) teerathaa(n) taTaa(n) meghaa(n) khetaa(n)h ||
Men, trees, sacred shrines of pilgrimage, banks of sacred rivers, clouds, fields,

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

dheepaa(n) loaa(n) ma(n)ddalaa(n) kha(n)ddaa(n) varabha(n)ddaa(n)h ||
islands, continents, worlds, solar systems, and universes;

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

a(n)ddaj jeraj utabhujaa(n) khaanee setajaa(n)h ||
the four sources of creation - born of eggs, born of the womb, born of the earth and born of sweat;

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

so mit jaanai naanakaa saraa(n) meraa(n) ja(n)taeh ||
oceans, mountains, and all beings - O Nanak, He alone knows their condition.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

naanak ja(n)t upai kai sa(n)maale sabhanaeh ||
O Nanak, having created the living beings, He cherishes them all.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

jin karatai karanaa keeaa chi(n)taa bh karanee taeh ||
The Creator who created the creation, takes care of it as well.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

so karataa chi(n)taa kare jin upaiaa jag ||
He, the Creator who formed the world, cares for it.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

tis johaaree suasat tis tis dheebaan abhag ||
Unto Him I bow and offer my reverence; His Royal Court is eternal.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

naanak sache naam bin kiaa Tikaa kiaa tag ||1||
O Nanak, without the True Name, of what use is the frontal mark of the Hindus, or their sacred thread? ||1||

PAURI 70

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 71

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

lakh nekeeaa cha(n)giaaieeaa lakh pu(n)naa paravaan ||
Hundreds of thousands of virtues and good actions, and hundreds of thousands of blessed charities,

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥

lakh tap upar teerathaa(n) sahaj jog bebaan ||
hundreds of thousands of penances at sacred shrines, and the practice of Sehj Yoga in the wilderness,

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥

lakh sooratan sa(n)garaam ran meh chhuTeh paraan ||
hundreds of thousands of courageous actions and giving up the breath of life on the field of battle,

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

lakh suratee lakh giaan dhiaan paRe'eh paaTh puraan ||
hundreds of thousands of divine understandings, hundreds of thousands of divine wisdoms and meditations and readings of the Vedas and the Puraanas

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

jin karatai karanaa keeaa likhiaa aavan jaan ||
- before the Creator who created the creation, and who ordained coming and going,

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

naanak matee mithiaa karam sachaa neesaan ||2||
O Nanak, all these things are false. True is the Insignia of His Grace. ||2||

PAURI 72

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 73

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

sachaa saahib ek too(n) jin sacho sach varataiaa ||
You alone are the True Lord. The Truth of Truths is pervading everywhere.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ

jis too(n) dheh tis milai sach taa tin(h)ee sach kamaiaa ||
He alone receives the Truth, unto whom You give it; then, he practices Truth.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

satigur miliaai sach paiaa jin(h) kai hiradhai sach vasaiaa ||
Meeting the True Guru, Truth is found. In His Heart, Truth is abiding.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ

moorakh sach na jaanan(h)ee manmukhee janam gavaiaa ||
The fools do not know the Truth. The self-willed manmukhs waste their lives away in vain.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

vich dhuneeaa kaahe aaiaa ||8||
Why have they even come into the world? ||8||

PAURI 74

A

PAURI 75

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa ||
Aasaa, Fourth Mehla:

PAURI 76

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

har a(n)mirat bhagat bha(n)ddaar hai gur satigur paase raam raaje ||
The treasure of Ambrosial Nectar, the Lord's devotional service, is found through the Guru, the True Guru, O Lord King.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥

gur satigur sachaa saahu hai sikh dhei har raase ||
The Guru, the True Guru, is the True Banker, who gives to His Sikh the capital of the Lord.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥

dhan dha(n)n vanajaaraa vanaj hai gur saahu saabaase ||
Blessed, blessed is the trader and the trade; how wonderful is the Banker, the Guru!

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧

jan naanak gur tin(h)ee paiaa jin dhur likhat lilaaT likhaase ||1||
O servant Nanak, they alone obtain the Guru, who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads. ||1||

PAURI 77

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 78

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

paR paR gaddee ladhe'eeh paR paR bhare'eh saath ||
You may read and read loads of books; you may read and study vast multitudes of books.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

paR paR beRee paieeaai paR paR gadde'eeh khaat ||
You may read and read boat-loads of books; you may read and read and fill pits with them.

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

paRe'eh jete baras baras paRe'eh jete maas ||
You may read them year after year; you may read them as many months are there are.

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

paReeaai jetee aarajaa paRe'eh jete saas ||
You may read them all your life; you may read them with every breath.

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

naanak lekhai ik gal hor haumai jhakhanaa jhaakh ||1||
O Nanak, only one thing is of any account: everything else is useless babbling and idle talk in ego. ||1||

PAURI 79

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 80

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥

likh likh paRiaa ||
The more one writes and reads,

ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

tetaa kaRiaa ||
the more one burns.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥

bahu teerath bhaviaa ||
The more one wanders at sacred shrines of pilgrimage,

ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥

teto laviaa ||
the more one talks uselessly.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

bahu bhekh keeaa dhehee dhukh dheeaa ||
The more one wears religious robes, the more pain he causes his body.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

sahu ve jeeaa apanaa keeaa ||
O my soul, you must endure the consequences of your own actions.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

a(n)n na khaiaa saadh gavaiaa ||
One who does not eat the corn, misses out on the taste.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

bahu dhukh paiaa dhoojaa bhaiaa ||
One obtains great pain, in the love of duality.

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥

basatr na pahirai ||
One who does not wear any clothes,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

ahinis kaharai ||
suffers night and day.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥

mon vigootaa ||
Through silence, he is ruined.

ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥

kiau jaagai gur bin sootaa ||
How can the sleeping one be awakened without the Guru?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥

pag upetaanaa ||
One who goes barefoot

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

apanaa keeaa kamaanaa ||
suffers by his own actions.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

al mal khaiee sir chhaiee paiee ||
One who eats filth and throws ashes on his head

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

moorakh a(n)dhai pat gavaiee ||
the blind fool loses his honor.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

vin naavai kichh thai na paiee ||
Without the Name, nothing is of any use.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

rahai bebaanee maRee masaanee ||
One who lives in the wilderness, in cemetaries and cremation grounds

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

a(n)dh na jaanai fir pachhutaanee ||
- that blind man does not know the Lord; he regrets and repents in the end.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

satigur bheTe so sukh paae ||
One who meets the True Guru finds peace.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

har kaa naam ma(n)n vasaae ||
He enshrines the Name of the Lord in his mind.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

naanak nadhar kare so paae ||
O Nanak, when the Lord grants His Grace, He is obtained.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

aas a(n)dhese te nihakeval haumai sabadh jalaae ||2||
He becomes free of hope and fear, and burns away his ego with the Word of the Shabad. ||2||

PAURI 81

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 82

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

bhagat terai man bhaavadhe dhar sohan keerat gaavadhe ||
Your devotees are pleasing to Your Mind, Lord. They look beautiful at Your door, singing Your Praises.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨ੍ਹੀ ਧਾਵਦੇ

naanak karamaa baahare dhar ddoa na lahan(h)ee dhaavadhe ||
O Nanak, those who are denied Your Grace, find no shelter at Your Door; they continue wandering.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ੍ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

eik mool na bujhani(h) aapanaa anahodhaa aap ganaidhe ||
Some do not understand their origins, and without cause, they display their self-conceit.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

hau ddaaddee kaa neech jaat hor utam jaat sadhaidhe ||
I am the Lord's minstrel, of low social status; others call themselves high caste.

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

tin(h) ma(n)gaa j tujhai dhiaaidhe ||9||
I seek those who meditate on You. ||9||

PAURI 83

A

PAURI 84

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

sach saahu hamaaraa too(n) dhanee sabh jagat vanajaaraa raam raaje ||
You are my True Banker, O Lord; the whole world is Your trader, O Lord King.

ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥

sabh bhaa(n)dde tudhai saajiaa vich vasat har thaaraa ||
You fashioned all vessels, O Lord, and that which dwells within is also Yours.

ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥

jo paaveh bhaa(n)dde vich vasat saa nikalai kiaa koiee kare vechaaraa ||
Whatever You place in that vessel, that alone comes out again. What can the poor creatures do?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

jan naanak kau har bakhasiaa har bhagat bha(n)ddaaraa ||2||
The Lord has given the treasure of His devotional worship to servant Nanak. ||2||

PAURI 85

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 86

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

kooR raajaa kooR parajaa kooR sabh sa(n)saar ||
False is the king, false are the subjects; false is the whole world.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

kooR ma(n)ddap kooR maaRee kooR baisanahaar ||
False is the mansion, false are the skyscrapers; false are those who live in them.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥

kooR suinaa kooR rupaa kooR pain(h)nahaar ||
False is gold, and false is silver; false are those who wear them.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

kooR kaiaa kooR kapaR kooR roop apaar ||
False is the body, false are the clothes; false is incomparable beauty.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

kooR meeaa kooR beebee khap hoe khaar ||
False is the husband, false is the wife; they mourn and waste away.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

kooR kooRai neh lagaa visariaa karataar ||
The false ones love falsehood, and forget their Creator.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

kis naal keechai dhosatee sabh jag chalanahaar ||
With whom should I become friends, if all the world shall pass away?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥

kooR miThaa kooR maakhiau kooR ddobe poor ||
False is sweetness, false is honey; through falsehood, boat-loads of men have drowned.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥

naanak vakhaanai benatee tudh baajh kooRo kooR ||1||
Nanak speaks this prayer: without You, Lord, everything is totally false. ||1||

PAURI 87

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 88

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

sach taa par jaaneeaai jaa ridhai sachaa hoi ||
One knows the Truth only when the Truth is in his heart.

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

kooR kee mal utarai tan kare hachhaa dhoi ||
The filth of falsehood departs, and the body is washed clean.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

sach taa par jaaneeaai jaa sach dhare piaar ||
One knows the Truth only when he bears love to the True Lord.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

naau sun man rahaseeaai taa paae mokh dhuaar ||
Hearing the Name, the mind is enraptured; then, he attains the gate of salvation.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

sach taa par jaaneeaai jaa jugat jaanai jeeau ||
One knows the Truth only when he knows the true way of life.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

dharat kaiaa saadh kai vich dhei karataa beeau ||
Preparing the field of the body, he plants the Seed of the Creator.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

sach taa par jaaneeaai jaa sikh sachee lei ||
One knows the Truth only when he receives true instruction.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

dhiaa jaanai jeea kee kichh pu(n)n dhaan karei ||
Showing mercy to other beings, he makes donations to charities.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

sach taa(n) par jaaneeaai jaa aatam teerath kare nivaas ||
One knows the Truth only when he dwells in the sacred shrine of pilgrimage of his own soul.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

satiguroo no puchh kai beh rahai kare nivaas ||
He sits and receives instruction from the True Guru, and lives in accordance with His Will.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

sach sabhanaa hoi dhaaroo paap kaddai dhoi ||
Truth is the medicine for all; it removes and washes away our sins.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

naanak vakhaanai benatee jin sach palai hoi ||2||
Nanak speaks this prayer to those who have Truth in their laps. ||2||

PAURI 89

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 90

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

dhaan mahi(n)ddaa talee khaak je milai ta masatak laieeaai ||
The gift I seek is the dust of the feet of the Saints; if I were to obtain it, I would apply it to my forehead.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

kooRaa laalach chhaddeeaai hoi ik man alakh dhiaaieeaai ||
Renounce false greed, and meditate single-mindedly on the unseen Lord.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

fal teveho paieeaai jevehee kaar kamaieeaai ||
As are the actions we commit, so are the rewards we receive.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ

je hovai poorab likhiaa taa dhooR tin(h)aa dhee paieeaai ||
If it is so pre-ordained, then one obtains the dust of the feet of the Saints.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

mat thoRee sev gavaieeaai ||10||
But through small-mindedness, we forfeit the merits of selfless service. ||10||

PAURI 91

A

PAURI 92

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ham kiaa gun tere vithareh suaamee too(n) apar apaaro raam raaje ||
What Glorious Virtues of Yours can I describe, O Lord and Master? You are the most infinite of the infinite, O Lord King.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥

har naam saalaaheh dhin raat ehaa aas aadhaaro ||
I praise the Lord's Name, day and night; this alone is my hope and support.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥

ham moorakh kichhooa na jaanahaa kiv paaveh paaro ||
I am a fool, and I know nothing. How can I find Your limits?

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥

jan naanak har kaa dhaas hai har dhaas panihaaro ||3||
Servant Nanak is the slave of the Lord, the water-carrier of the slaves of the Lord. ||3||

PAURI 93

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 94

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

sach kaal kooR varatiaa kal kaalakh betaal ||
There is a famine of Truth; falsehood prevails, and the blackness of the Dark Age of Kali Yuga has turned men into demons.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

beeau beej pat lai ge ab kiau ugavai dhaal ||
Those who planted their seed have departed with honor; now, how can the shattered seed sprout?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

je ik hoi ta ugavai rutee hoo rut hoi ||
If the seed is whole, and it is the proper season, then the seed will sprout.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

naanak paahai baaharaa korai ra(n)g na soi ||
O Nanak, without treatment, the raw fabric cannot be dyed.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

bhai vich khu(n)b chaRaieeaai saram paahu tan hoi ||
In the Fear of God it is bleached white, if the treatment of modesty is applied to the cloth of the body.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

naanak bhagatee je rapai kooRai soi na koi ||1||
O Nanak, if one is imbued with devotional worship, his reputation is not false. ||1||

PAURI 95

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 96

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

lab paap dhui raajaa mahataa kooR hoaa sikadhaar ||
Greed and sin are the king and prime minister; falsehood is the treasurer.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

kaam neb sadh puchheeaai beh beh kare beechaar ||
Sexual desire, the chief advisor, is summoned and consulted; they all sit together and contemplate their plans.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

a(n)dhee rayat giaan vihoonee bhaeh bhare muradhaar ||
Their subjects are blind, and without wisdom, they try to please the will of the dead.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

giaanee nacheh vaaje vaaveh roop kareh seegaar ||
The spiritually wise dance and play their musical instruments, adorning themselves with beautiful decorations.

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

uooche kookeh vaadhaa gaaveh jodhaa kaa veechaar ||
They shout out loud, and sing epic poems and heroic stories.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

moorakh pa(n)ddit hikamat hujat sa(n)jai kareh piaar ||
The fools call themselves spiritual scholars, and by their clever tricks, they love to gather wealth.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

dharamee dharam kareh gaavaaveh ma(n)geh mokh dhuaar ||
The righteous waste their righteousness, by asking for the door of salvation.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

jatee sadhaaveh jugat na jaaneh chhadd baheh ghar baar ||
They call themselves celibate, and abandon their homes, but they do not know the true way of life.

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

sabh ko pooraa aape hovai ghaT na koiee aakhai ||
Everyone calls himself perfect; none call themselves imperfect.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

pat paravaanaa pichhai paieeaai taa naanak toliaa jaapai ||2||
If the weight of honor is placed on the scale, then, O Nanak, one sees his true weight. ||2||

PAURI 97

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 98

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

vadhee su vajag naanakaa sachaa vekhai soi ||
Evil actions become publicly known; O Nanak, the True Lord sees everything.

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

sabhanee chhaalaa maareeaa karataa kare su hoi ||
Everyone makes the attempt, but that alone happens which the Creator Lord does.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

agai jaat na jor hai agai jeeau nave ||
In the world hereafter, social status and power mean nothing; hereafter, the soul is new.

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥

jin kee lekhai pat pavai cha(n)ge seiee kei ||3||
Those few, whose honor is confirmed, are good. ||3||

PAURI 99

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 100

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

dhur karam jinaa kau tudh paiaa taa tinee khasam dhiaaiaa ||
Only those whose karma You have pre-ordained from the very beginning, O Lord, meditate on You.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

enaa ja(n)taa kai vas kichh naahee tudh vekee jagat upaiaa ||
Nothing is in the power of these beings; You created the various worlds.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

eikanaa no too(n) mel laih ik aapahu tudh khuaaiaa ||
Some, You unite with Yourself, and some, You lead astray.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

gur kirapaa te jaaniaa jithai tudh aap bujhaiaa ||
By Guru's Grace You are known; through Him, You reveal Yourself.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

sahaje hee sach samaiaa ||11||
We are easily absorbed in You. ||11||

PAURI 101

A

PAURI 102

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

jiau bhaavai tiau raakh lai ham saran prabh aae raam raaje ||
As it pleases You, You save me; I have come seeking Your Sanctuary, O God, O Lord King.

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥

ham bhool vigaaReh dhinas raat har laaj rakhaae ||
I am wandering around, ruining myself day and night; O Lord, please save my honor!

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥

ham baarik too(n) gur pitaa hai dhe mat samajhaae ||
I am just a child; You, O Guru, are my father. Please give me understanding and instruction.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥

jan naanak dhaas har kaa(n)ddiaa har paij rakhaae ||4||10||17||
Servant Nanak is known as the Lord's slave; O Lord, please preserve his honor! ||4||10||17||

PAURI 103

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 104

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

dhukh dhaaroo sukh rog bhiaa jaa sukh taam na hoiee ||
Suffering is the medicine, and pleasure the disease, because where there is pleasure, there is no desire for God.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

too(n) karataa karanaa mai naahee jaa hau karee na hoiee ||1||
You are the Creator Lord; I can do nothing. Even if I try, nothing happens. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

balihaaree kudharat vasiaa ||
I am a sacrifice to Your almighty creative power which is pervading everywhere.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

teraa a(n)t na jaiee lakhiaa ||1|| rahaau ||
Your limits cannot be known. ||1||Pause||

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

jaat meh jot jot meh jaataa akal kalaa bharapoor rahiaa ||
Your Light is in Your creatures, and Your creatures are in Your Light; Your almighty power is pervading everywhere.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

too(n) sachaa saahib sifat suaali(h)au jin keetee so paar piaa ||
You are the True Lord and Master; Your Praise is so beautiful. One who sings it, is carried across.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

kahu naanak karate keeaa baataa jo kichh karanaa su kar rahiaa ||2||
Nanak speaks the stories of the Creator Lord; whatever He is to do, He does. ||2||

PAURI 105

ਮਃ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 106

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

jog sabadha(n) giaan sabadha(n) bedh sabadha(n) braahamaneh ||
The Way of Yoga is the Way of spiritual wisdom; the Vedas are the Way of the Brahmins.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

khatree sabadha(n) soor sabadha(n) soodhr sabadha(n) paraa kirateh ||
The Way of the Khshatriya is the Way of bravery; the Way of the Shudras is service to others.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

sarab sabadha(n) ek sabadha(n) je ko jaanai bheau || naanak taa kaa dhaas hai soiee nira(n)jan dheau ||3||
The Way of all is the Way of the One; Nanak is a slave to one who knows this secret; he himself is the Immaculate Divine Lord. ||3||

PAURI 107

ਮਃ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 108

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ek kirasana(n) sarab dhevaa dhev dhevaa ta aatamaa ||
The One Lord Krishna is the Divine Lord of all; He is the Divinity of the individual soul.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ੍ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

aatamaa baasudhevasiye je ko jaanai bheau || naanak taa kaa dhaas hai soiee nira(n)jan dheau ||4||
Nanak is a slave to anyone who understands this mystery of the all-pervading Lord; he himself is the Immaculate Divine Lord. ||4||

PAURI 109

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 110

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ku(n)bhe badhaa jal rahai jal bin ku(n)bh na hoi ||
Water remains confined within the pitcher, but without water, the pitcher could not have been formed;

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

giaan kaa badhaa man rahai gur bin giaan na hoi ||5||
just so, the mind is restrained by spiritual wisdom, but without the Guru, there is no spiritual wisdom. ||5||

PAURI 111

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 112

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

paRiaa hovai gunahagaar taa omee saadh na maareeaai ||
If an educated person is a sinner, then the illiterate holy man is not to be punished.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

jehaa ghaale ghaalanaa teveho naau pachaareeaai ||
As are the deeds done, so is the reputation one acquires.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

aaisee kalaa na kheddeeaai jit dharageh giaa haareeaai ||
So do not play such a game, which will bring you to ruin at the Court of the Lord.

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

paRiaa atai omeeaa veechaar agai veechaareeaai ||
The accounts of the educated and the illiterate shall be judged in the world hereafter.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

muh chalai su agai maareeaai ||12||
One who stubbornly follows his own mind shall suffer in the world hereafter. ||12||

PAURI 113

A

PAURI 114

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa ||
Aasaa, Fourth Mehla:

PAURI 115

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

jin masatak dhur har likhiaa tinaa satigur miliaa raam raaje ||
Those who have the blessed pre-ordained destiny of the Lord written on their foreheads, meet the True Guru, the Lord King.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥

agiaan a(n)dheraa kaTiaa gur giaan ghaT baliaa ||
The Guru removes the darkness of ignorance, and spiritual wisdom illuminates their hearts.

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥

har ladhaa ratan padhaaratho fir bahuR na chaliaa ||
They find the wealth of the jewel of the Lord, and then, they do not wander any longer.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥

jan naanak naam aaraadhiaa aaraadh har miliaa ||1||
Servant Nanak meditates on the Naam, the Name of the Lord, and in meditation, he meets the Lord. ||1||

PAURI 116

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 117

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

naanak mer sareer kaa ik rath ik rathavaahu ||
O Nanak, the soul of the body has one chariot and one charioteer.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

jug jug fer vaTaie'eeh giaanee bujheh taeh ||
In age after age they change; the spiritually wise understand this.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

satajug rath sa(n)tokh kaa dharam agai rathavaahu ||
In the Golden Age of Sat Yuga, contentment was the chariot and righteousness the charioteer.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

tretai rath jatai kaa jor agai rathavaahu ||
In the Silver Age of Traytaa Yuga, celibacy was the chariot and power the charioteer.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

dhuaapur rath tapai kaa sat agai rathavaahu ||
In the Brass Age of Dwaapar Yuga, penance was the chariot and truth the charioteer.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

kalajug rath agan kaa kooR agai rathavaahu ||1||
In the Iron Age of Kali Yuga, fire is the chariot and falsehood the charioteer. ||1||

PAURI 118

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 119

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

saam kahai seta(n)bar suaamee sach meh aachhai saach rahe || sabh ko sach samaavai ||

The Sama Veda says that the Lord Master is robed in white; in the Age of Truth, everyone desired Truth, abided in Truth, and was merged in the Truth.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

rig kahai rahiaa bharapoor ||

The Rig Veda says that God is permeating and pervading everywhere;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥

raam naam dhevaa meh soor ||

among the deities, the Lord's Name is the most exalted.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥

nai liaai paraachhat jaeh ||

Chanting the Name, sins depart;

ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

naanak tau mokha(n)tar paeh ||

O Nanak, then, one obtains salvation.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

juj meh jor chhalee cha(n)dhraaval kaan(h) kirasan jaadham bhiaa ||

In the Jujar Veda, Kaan Krishna of the Yaadva tribe seduced Chandraavali by force.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

paarajaat gopee lai aaiaa bi(n)dhraaban meh ra(n)g keeaa ||

He brought the Elysian Tree for his milk-maid, and revelled in Brindaaban.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

kal meh bedh atharaban hooaa naau khudhaiee alahu bhiaa ||
In the Dark Age of Kali Yuga, the Atharva Veda became prominent; Allah became the Name of God.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

neel basatr le kapaRe pahire turak paThaanee amal keeaa ||
Men began to wear blue robes and garments; Turks and Pat'haans assumed power.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥

chaare vedh hoe sachiaar ||
The four Vedas each claim to be true.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

paReh guneh tin(h) chaar veechaar ||
Reading and studying them, four doctrines are found.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

bhaau bhagat kar neech sadhaae || tau naanak mokha(n)tar paae ||2||
With loving devotional worship, abiding in humility, O Nanak, salvation is attained. ||2||

PAURI 120

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 121

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

satigur viTahu vaariaa jit miliaai khasam samaaliaa ||
I am a sacrifice to the True Guru; meeting Him, I have come to cherish the Lord Master.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ

jin kar upadhes giaan a(n)jan dheeaa in(h)ee netree jagat nihaaliaa ||

He has taught me and given me the healing ointment of spiritual wisdom, and with these eyes, I behold the world.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

khasam chhodd dhoojai lage ddube se vanajaariaa ||

Those dealers who abandon their Lord and Master and attach themselves to another, are drowned.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

satiguroo hai bohithaa viralai kinai veechaariaa ||

The True Guru is the boat, but few are those who realize this.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

kar kirapaa paar utaariaa ||13||

Granting His Grace, He carries them across. ||13||

PAURI 122

A

PAURI 123

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

jinee aaisaa har naam na chetio se kaahe jag aae raam raaje ||

Those who have not kept the Lord's Name in their consciousness - why did they bother to come into the world, O Lord King?

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥

eih maanas janam dhula(n)bh hai naam binaa birathaa sabh jaae ||

It is so difficult to obtain this human incarnation, and without the Naam, it is all futile and useless.

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥

hun vatai har naam na beejio agai bhukhaa kiaa khaae ||
Now, in this most fortunate season, he does not plant the seed of the Lord's Name; what will the hungry soul eat, in the world hereafter?

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥

manmukhaa no fir janam hai naanak har bhaae ||2||
The self-willed manmukhs are born again and again. O Nanak, such is the Lord's Will. ||2||

PAURI 124

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 125

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

si(n)mal rukh sarairaa at dheeragh at much ||
The simmal tree is straight as an arrow; it is very tall, and very thick.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

oi j aaveh aas kar jaeh niraase kit ||
But those birds which visit it hopefully, depart disappointed.

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

fal fike ful bakabake ka(n)m na aaveh pat ||
Its fruits are tasteless, its flowers are nauseating, and its leaves are useless.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

miThat neevee naanakaa gun cha(n)giaaieeaa tat ||
Sweetness and humility, O Nanak, are the essence of virtue and goodness.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

sabh ko nivai aap kau par kau nivai na koi ||
Everyone bows down to himself; no one bows down to another.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

dhar taaraajoo toleeaai nivai su gauraa hoi ||
When something is placed on the balancing scale and weighed, the side which descends is heavier.

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

aparaadhee dhoonaa nivai jo ha(n)taa miragaeh ||
The sinner, like the deer hunter, bows down twice as much.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

sees nivaiaai kiaa theeaai jaa ridhai kusudhe jaeh ||1||
But what can be achieved by bowing the head, when the heart is impure? ||1||

PAURI 126

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 127

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

paR pusatak sa(n)dhiaa baadha(n) ||
You read your books and say your prayers, and then engage in debate;

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

sil poojas bagul samaadha(n) ||
you worship stones and sit like a stork, pretending to be in Samaadhi.

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

mukh jhooTh bibhookhan saara(n) ||
With your mouth you utter falsehood, and you adorn yourself with precious decorations;

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

traipaal tihaal bichaara(n) ||
you recite the three lines of the Gayatri three times a day.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

gal maalaa tilak lilaaTa(n) ||
Around your neck is a rosary, and on your forehead is a sacred mark;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

dhui dhotee basatr kapaaTa(n) ||
upon your head is a turban, and you wear two loin cloths.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

je jaanas brahama(n) karama(n) ||
If you knew the nature of God,

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

sabh fokaT nisachau karama(n) ||
you would know that all of these beliefs and rituals are in vain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

kahu naanak nihachau dhiaavai ||
Says Nanak, meditate with deep faith;

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

vin satigur vaaT na paavai ||2||
without the True Guru, no one finds the Way. ||2||

PAURI 128

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 129

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

kapaR roop suhaavanaa chhadd dhuneeaa a(n)dhar jaavanaa ||
Abandoning the world of beauty, and beautiful clothes, one must depart.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ma(n)dhaa cha(n)gaa aapanaa aape hee keetaa paavanaa ||
He obtains the rewards of his good and bad deeds.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

hukam ke'ee man bhaavadhe raeh bheeRai agai jaavanaa ||
He may issue whatever commands he wishes, but he shall have to take to the narrow path hereafter.

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

na(n)gaa dhojak chaaliaa taa dhisai kharaa ddaraavanaa ||
He goes to hell naked, and he looks hideous then.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

kar aaugan pachhotaavanaa ||14||
He regrets the sins he committed. ||14||

PAURI 130

A

PAURI 131

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

too(n) har teraa sabh ko sabh tudh upaae raam raaje ||
You, O Lord, belong to all, and all belong to You. You created all, O Lord King.

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥

kichh haath kisai dhai kichh naahee sabh chaleh chalaae ||
Nothing is in anyone's hands; all walk as You cause them to walk.

ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

jin(h) too(n) meleh piaare se tudh mileh jo har man bhaae ||
They alone are united with You, O Beloved, whom You cause to be so united; they alone are pleasing to Your Mind.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥

jan naanak satigur bheTiaa har naam taraae ||3||
Servant Nanak has met the True Guru, and through the Lord's Name, he has been carried across. ||3||

PAURI 132

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 133

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

dhiaa kapaeh sa(n)tokh soot jat ga(n)ddee sat vaT ||
Make compassion the cotton, contentment the thread, modesty the knot and truth the twist.

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

eh janeuoo jeea kaa hiee ta paadde ghat ||
This is the sacred thread of the soul; if you have it, then go ahead and put it on me.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

naa eh tuTai naa mal lagai naa eh jalai na jai ||
It does not break, it cannot be soiled by filth, it cannot be burnt, or lost.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

dha(n)nu su maanas naanakaa jo gal chale pai ||
Blessed are those mortal beings, O Nanak, who wear such a thread around their necks.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

chaukaR mul anaiaa beh chaukai paiaa ||
You buy the thread for a few shells, and seated in your enclosure, you put it on.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

sikhaa ka(n)n chaRaieeaa gur braahaman thiaa ||
Whispering instructions into others' ears, the Brahmin becomes a guru.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

oh muaa oh jhaR piaa vetagaa giaa ||1||
But he dies, and the sacred thread falls away, and the soul departs without it. ||1||

PAURI 134

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 135

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

lakh choreeaa lakh jaareeaa lakh kooReeaa lakh gaal ||
He commits thousands of robberies, thousands of acts of adultery, thousands of falsehoods and thousands of abuses.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

lakh Thageeaa pahinaameeaa raat dhinas jeea naal ||
He practices thousands of deceptions and secret deeds, night and day, against his fellow beings.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

tag kapaahahu kateeaai baam(h)n vaTe aai ||
The thread is spun from cotton, and the Brahmin comes and twists it.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

kuh bakaraa ri(n)ni(h) khaiaa sabh ko aakhai pai ||
The goat is killed, cooked and eaten, and everyone then says, ""Put on the sacred thread.""

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

hoi puraanaa suTeeaai bhee fir paieeaai hor ||
When it wears out, it is thrown away, and another one is put on.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

naanak tag na tuTiee je tag hovai jor ||2||
O Nanak, the thread would not break, if it had any real strength. ||2||

PAURI 136

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 137

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥

nai ma(n)niaai pat uoopajai saalaahee sach soot ||
Believing in the Name, honor is obtained. The Lord's Praise is the true sacred thread.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

dharageh a(n)dhar paieeaai tag na tooTas poot ||3||
Such a sacred thread is worn in the Court of the Lord; it shall never break. ||3||

PAURI 138

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 139

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

tag na i(n)dhree tag na naaree ||
There is no sacred thread for the sexual organ, and no thread for woman.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

bhalake thuk pavai nit dhaaRee ||
The man's beard is spat upon daily.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

tag na pairee tag na hathee ||
There is no sacred thread for the feet, and no thread for the hands;

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

tag na jihavaa tag na akhee ||
no thread for the tongue, and no thread for the eyes.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥

vetagaa aape vatai ||
The Brahmin himself goes to the world hereafter without a sacred thread.

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

vaT dhaage avaraa ghatai ||
Twisting the threads, he puts them on others.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

lai bhaaR kare veeaahu ||
He takes payment for performing marriages;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

kadd kaagal dhase raahu ||
reading their horoscopes, he shows them the way.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

sun vekhahu lokaa eh viddaan ||
Hear, and see, O people, this wondrous thing.

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

man a(n)dhaa naau sujaan ||4||
He is mentally blind, and yet his name is wisdom. ||4||

PAURI 140

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 141

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

saahib hoi dhiaal kirapaa kare taa saiee kaar karaisee ||
One, upon whom the Merciful Lord bestows His Grace, performs His service.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

so sevak sevaa kare jis no hukam manaisee ||
That servant, whom the Lord causes to obey the Order of His Will, serves Him.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

hukam ma(n)niaai hovai paravaan taa khasamai kaa mahal paisee ||
Obeying the Order of His Will, he becomes acceptable, and then, he obtains the Mansion of the Lord's Presence.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

khasamai bhaavai so kare manahu chi(n)dhiaa so fal paisee ||
One who acts to please His Lord and Master, obtains the fruits of his mind's desires.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

taa dharageh paidhaa jaisee ||15||
Then, he goes to the Court of the Lord, wearing robes of honor. ||15||

PAURI 142

A

PAURI 143

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

koiee gaavai raagee naadhee bedhee bahu bhaat kar nahee har har bheejai raam raaje ||
Some sing of the Lord, through musical Ragas and the sound current of the Naad, through the Vedas, and in so many ways. But the Lord, Har, Har, is not pleased by these, O Lord King.

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

jinaa a(n)tar kapaT vikaar hai tinaa roi kiaa keejai ||
Those who are filled with fraud and corruption within - what good does it do for them to cry out?

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥

har karataa sabh kichh jaanadhaa sir rog hath dheejai ||
The Creator Lord knows everything, although they may try to hide their sins and the causes of their diseases.

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥

jinaa naanak gurmukh hiradhaa sudh hai har bhagat har leejai ||4||11||18||
O Nanak, those Gurmukhs whose hearts are pure, obtain the Lord, Har, Har, by devotional worship. ||4||11||18||

PAURI 144

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 145

ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

guoo biraahaman kau kar laavahu gobar taran na jaiee ||
They tax the cows and the Brahmins, but the cow-dung they apply to their kitchen will not save them.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

dhotee Tikaa tai japamaalee dhaan malechhaa(n) khaiee ||
They wear their loin cloths, apply ritual frontal marks to their foreheads, and carry their rosaries, but they eat food with the Muslims.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

a(n)tar poojaa paReh katebaa sa(n)jam turakaa bhaiee ||
O Siblings of Destiny, you perform devotional worship indoors, but read the Islamic sacred texts, and adopt the Muslim way of life.

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

chhoddeele paakha(n)ddaa ||
Renounce your hypocrisy!

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

naam liaai jaeh tara(n)dhaa ||1||
Taking the Naam, the Name of the Lord, you shall swim across. ||1||

PAURI 146

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 147

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

maanas khaane kareh nivaaj ||
The man-eaters say their prayers.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

chhuree vagain tin gal taag ||
Those who wield the knife wear the sacred thread around their necks.

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥

tin ghar brahaman pooreh naadh ||
In their homes, the Brahmins sound the conch.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ

aun(h)aa bh aaveh oiee saadh ||
They too have the same taste.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

kooRee raas kooRaa vaapaar ||
False is their capital, and false is their trade.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

kooR bol kareh aahaar ||
Speaking falsehood, they take their food.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

saram dharam kaa dderaa dhoor ||
The home of modesty and Dharma is far from them.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

naanak kooR rahiaa bharapoor ||
O Nanak, they are totally permeated with falsehood.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

mathai Tikaa teR dhotee kakhaiee ||
The sacred marks are on their foreheads, and the saffron loin-cloths are around their waists;

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

hath chhuree jagat kaasaiee ||
in their hands they hold the knives - they are the butchers of the world!

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

neel vasatr pahir hoveh paravaan ||
Wearing blue robes, they seek the approval of the Muslim rulers.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

malechh dhaan le poojeh puraan ||
Accepting bread from the Muslim rulers, they still worship the Puraanas.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

abhaakhiaa kaa kuThaa bakaraa khaanaa ||
They eat the meat of the goats, killed after the Muslim prayers are read over them,

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

chauke upar kisai na jaanaa ||
but they do not allow anyone else to enter their kitchen areas.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

dhe kai chaukaa kaddee kaar ||
They draw lines around them, plastering the ground with cow-dung.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

aupar aai baiThe kooRiaar ||
The false come and sit within them.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

mat bhiTai ve mat bhiTai || ih a(n)n asaaddaa fiTai ||
They cry out, ""Do not touch our food, or it will be polluted!""

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

tan fiTai feR karen ||
But with their polluted bodies, they commit evil deeds.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

man jooThai chulee bharen ||
With filthy minds, they try to cleanse their mouths.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

kahu naanak sach dhiaaieeaai ||
Says Nanak, meditate on the True Lord.

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

such hovai taa sach paieeaai ||2||
If you are pure, you will obtain the True Lord. ||2||

PAURI 148

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 149

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

chitai a(n)dhar sabh ko vekh nadharee heTh chalaidhaa ||
All are within Your mind; You see and move them under Your Glance of Grace, O Lord.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

aape dhe vaddiaaieeaa aape hee karam karaidhaa ||
You Yourself grant them glory, and You Yourself cause them to act.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

vaddahu vaddaa vadd medhanee sire sir dha(n)dhai laidhaa ||
The Lord is the greatest of the great; great is His world. He enjoins all to their tasks.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

nadhar upaThee je kare sulataanaa ghaahu karaidhaa ||
If he should cast an angry glance, He can transform kings into blades of grass.

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

dhar ma(n)gan bhikh na paidhaa ||16||
Even though they may beg from door to door, no one will give them charity. ||16||

PAURI 150

A

PAURI 151

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa ||
Aasaa, Fourth Mehla:

PAURI 152

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

jin a(n)tar har har preet hai te jan sughaR siaane raam raaje ||
Those whose hearts are filled with the love of the Lord, Har, Har, are the wisest and most clever people, O Lord King.

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥

je baaharahu bhul chuk boladhe bhee khare har bhaane ||
Even if they misspeak outwardly, they are still very pleasing to the Lord.

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥

har sa(n)taa no hor thaau naahee har maan nimaane ||
The Lord's Saints have no other place. The Lord is the honor of the dishonored.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥

jan naanak naam dheebaan hai har taan sataane ||1||
The Naam, the Name of the Lord, is the Royal Court for servant Nanak; the Lord's power is his only power. ||1||

PAURI 153

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 154

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

je mohaakaa ghar muhai ghar muh pitaree dhei ||
The thief robs a house, and offers the stolen goods to his ancestors.

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

agai vasat sin(j)aaneeaai pitaree chor karei ||
In the world hereafter, this is recognized, and his ancestors are considered thieves as well.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

vadde'eeh hath dhalaal ke musafee eh karei ||
The hands of the go-between are cut off; this is the Lord's justice.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

naanak agai so milai j khaTe ghaale dhei ||1||
O Nanak, in the world hereafter, that alone is received, which one gives to the needy from his own earnings and labor. ||1||

PAURI 155

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 156

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

jiau joroo siranaavanee aavai vaaro vaar ||
As a woman has her periods, month after month,

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

jooThe jooThaa mukh vasai nit nit hoi khuaar ||
so does falsehood dwell in the mouth of the false; they suffer forever, again and again.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

sooche eh na aakhe'eeh bahan j pi(n)ddaa dhoi ||
They are not called pure, who sit down after merely washing their bodies.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

sooche seiee naanakaa jin man vasiaa soi ||2||
Only they are pure, O Nanak, within whose minds the Lord abides. ||2||

PAURI 157

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 158

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ture palaane paun veg har ra(n)gee haram savaariaa ||
With saddled horses, as fast as the wind, and harems decorated in every way;

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

koThe ma(n)ddap maaReeaa lai baiThe kar paasaariaa ||
in houses and pavilions and lofty mansions, they dwell, making ostentatious shows.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

cheej karan man bhaavadhe har bujhan naahee haariaa ||
They act out their minds' desires, but they do not understand the Lord, and so they are ruined.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

kar furamais khaiaa vekh mahalat maran visaariaa ||
Asserting their authority, they eat, and beholding their mansions, they forget about death.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

jar aaiee joban haariaa ||17||
But old age comes, and youth is lost. ||17||

PAURI 159

A

PAURI 160

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

jithai jai bahai meraa satiguroo so thaan suhaavaa raam raaje ||
Wherever my True Guru goes and sits, that place is beautiful, O Lord King.

ਗੁਰਸਿਖੰ਼ੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ

gursikha(n)ee so thaan bhaaliaa lai dhoor mukh laavaa ||
The Guru's Sikhs seek out that place; they take the dust and apply it to their faces.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

gursikhaa kee ghaal thai piee jin har naam dhiaavaa ||
The works of the Guru's Sikhs, who meditate on the Lord's Name, are approved.

ਜਿਨ੍ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥

jin(h) naanak satigur poojiaa tin har pooj karaavaa ||2||
Those who worship the True Guru, O Nanak - the Lord causes them to be worshipped in turn. ||2||

PAURI 161

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 162

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥

je kar sootak ma(n)neeaai sabh tai sootak hoi ||
If one accepts the concept of impurity, then there is impurity everywhere.

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

gohe atai lakaRee a(n)dhar keeRaa hoi ||
In cow-dung and wood there are worms.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

jete dhaane a(n)n ke jeeaa baajh na koi ||
As many as are the grains of corn, none is without life.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

pahilaa paanee jeeau hai jit hariaa sabh koi ||
First, there is life in the water, by which everything else is made green.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

sootak kiau kar rakheeaai sootak pavai rasoi ||
How can it be protected from impurity? It touches our own kitchen.

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

naanak sootak ev na utarai giaan utaare dhoi ||1||
O Nanak, impurity cannot be removed in this way; it is washed away only by spiritual wisdom. ||1||

PAURI 163

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 164

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

man kaa sootak lobh hai jihavaa sootak kooR ||
The impurity of the mind is greed, and the impurity of the tongue is falsehood.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

akhee sootak vekhanaa par tria par dhan roop ||
The impurity of the eyes is to gaze upon the beauty of another man's wife, and his wealth.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

ka(n)nee sootak ka(n)n pai laitabaaree khaeh ||
The impurity of the ears is to listen to the slander of others.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

naanak ha(n)saa aadhamee badhe jam pur jaeh ||2||
O Nanak, the mortal's soul goes, bound and gagged to the city of Death. ||2||

PAURI 165

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 166

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

sabho sootak bharam hai dhoojai lagai jai ||
All impurity comes from doubt and attachment to duality.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ja(n)man maranaa hukam hai bhaanai aavai jai ||
Birth and death are subject to the Command of the Lord's Will; through His Will we come and go.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

khaanaa peenaa pavitr hai dhiton rijak sa(n)baeh ||
Eating and drinking are pure, since the Lord gives nourishment to all.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥

naanak jin(h)ee gurmukh bujhiaa tin(h)aa sootak naeh ||3||
O Nanak, the Gurmukhs, who understand the Lord, are not stained by impurity. ||3||

PAURI 167

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 168

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

satigur vaddaa kar saalaaheeaai jis vich vaddeeaa vaddiaaieeaa ||
Praise the Great True Guru; within Him is the greatest greatness.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

seh mele taa nadharee aaieeaa ||
When the Lord causes us to meet the Guru, then we come to see them.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

jaa tis bhaanaa taa man vasaieeaa ||
When it pleases Him, they come to dwell in our minds.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

kar hukam masatak hath dhar vichahu maar kaddeeaa buriaaieeaa ||
By His Command, when He places His hand on our foreheads, wickedness departs from within.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

seh tuThai nau nidh paieeaa ||18||
When the Lord is thoroughly pleased, the nine treasures are obtained. ||18||

PAURI 169

A

PAURI 170

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

gursikhaa man har preet hai har naam har teree raam raaje ||
The Guru's Sikh keeps the Love of the Lord, and the Name of the Lord, in his mind. He loves You, O Lord, O Lord King.

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥

kar seveh pooraa satiguroo bhukh jai leh meree ||
He serves the Perfect True Guru, and his hunger and self-conceit are eliminated.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

gursikhaa kee bhukh sabh giee tin pichhai hor khai ghaneree ||
The hunger of the Gursikh is totally eliminated; indeed, many others are satisfied through them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

jan naanak har pu(n)n beejiaa fir toT na aavai har pu(n)n keree ||3||
Servant Nanak has planted the Seed of the Lord's Goodness; this Goodness of the Lord shall never be exhausted. ||3||

PAURI 171

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 172

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

pahilaa suchaa aap hoi suchai baiThaa aai ||
First, purifying himself, the Brahmin comes and sits in his purified enclosure.

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

suche agai rakhion koi na bhiTio jai ||
The pure foods, which no one else has touched, are placed before him.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

suchaa hoi kai jeviaa lagaa paRan salok ||
Being purified, he takes his food, and begins to read his sacred verses.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

kuhathee jaiee saTiaa kis eh lagaa dhokh ||
But it is then thrown into a filthy place - whose fault is this?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥

a(n)n dhevataa paanee dhevataa baisa(n)tar dhevataa loon pa(n)javaa paiaa ghirat ||
The corn is sacred, the water is sacred; the fire and salt are sacred as well; when the fifth thing, the ghee, is added,

ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

taa hoaa paak pavit ||
then the food becomes pure and sanctified.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

paapee siau tan gaddiaa thukaa pieeaa tit ||
Coming into contact with the sinful human body, the food becomes so impure that is is spat upon.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

jit mukh naam na uoochareh bin naavai ras khaeh ||
That mouth which does not chant the Naam, and without the Name eats tasty foods

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

naanak evai jaaneeaai tit mukh thukaa paeh ||1||
- O Nanak, know this: such a mouth is to be spat upon. ||1||

PAURI 173

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 174

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

bha(n)dd ja(n)meeaai bha(n)dd ni(n)meeaai bha(n)dd ma(n)gan veeaahu ||
From woman, man is born; within woman, man is conceived; to woman he is engaged and married.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

bha(n)ddahu hovai dhosatee bha(n)ddahu chalai raahu ||
Woman becomes his friend; through woman, the future generations come.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

bha(n)dd muaa bha(n)dd bhaaleeaai bha(n)dd hovai ba(n)dhaan ||
When his woman dies, he seeks another woman; to woman he is bound.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

so kiau ma(n)dhaa aakheeaai jit ja(n)meh raajaan ||
So why call her bad? From her, kings are born.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

bha(n)ddahu hee bha(n)dd uoopajai bha(n)ddai baajh na koi ||
From woman, woman is born; without woman, there would be no one at all.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

naanak bha(n)ddai baaharaa eko sachaa soi ||
O Nanak, only the True Lord is without a woman.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

jit mukh sadhaa saalaaheeaai bhaagaa ratee chaar ||
That mouth which praises the Lord continually is blessed and beautiful.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

naanak te mukh uoojale tit sachai dharabaar ||2||
O Nanak, those faces shall be radiant in the Court of the True Lord. ||2||

PAURI 175

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 176

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

sabh ko aakhai aapanaa jis naahee so chun kaddeeaai ||
All call You their own, Lord; one who does not own You, is picked up and thrown away.

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

keetaa aapo aapanaa aape hee lekhaa sa(n)ddeeaai ||
Everyone receives the rewards of his own actions; his account is adjusted accordingly.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

jaa rahanaa naahee aait jag taa kait gaarab ha(n)ddeeaai ||
Since one is not destined to remain in this world anyway, why should he ruin himself in pride?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥

ma(n)dhaa kisai na aakheeaai paR akhar eho bujheeaai ||
Do not call anyone bad; read these words, and understand.

ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

moorakhai naal na lujheeaai ||19||
Don't argue with fools. ||19||

PAURI 177

A

PAURI 178

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

gursikhaa man vaadhaieeaa jin meraa satiguroo ddiThaa raam raaje ||
The minds of the Gursikhs rejoice, because they have seen my True Guru, O Lord King.

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥

koiee kar gal sunaavai har naam kee so lagai gursikhaa man miThaa ||
If someone recites to them the story of the Lord's Name, it seems so sweet to the mind of those Gursikhs.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ

har dharageh gursikh painaie'eeh jin(h)aa meraa satigur tuThaa ||
The Gursikhs are robed in honor in the Court of the Lord; my True Guru is very pleased with them.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

jan naanak har har hoiaa har har man vuThaa ||4||12||19||
Servant Nanak has become the Lord, Har, Har; the Lord, Har, Har, abides within his mind. ||4||12||19||

PAURI 179

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 180

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

naanak fikai boliaai tan man fikaa hoi ||
O Nanak, speaking insipid words, the body and mind become insipid.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

fiko fikaa sadheeaai fike fikee soi ||
He is called the most insipid of the insipid; the most insipid of the insipid is his reputation.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥

fikaa dharageh saTeeaai muh thukaa fike pai ||
The insipid person is discarded in the Court of the Lord, and the insipid one's face is spat upon.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

fikaa moorakh aakheeaai paanaa lahai sajai ||1||
The insipid one is called a fool; he is beaten with shoes in punishment. ||1||

PAURI 181

ਮਃ ੧ ॥

mahalaa pehilaa ||
First Mehla:

PAURI 182

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

a(n)dharahu jhooThe paij baahar dhuneeaa a(n)dhar fail ||
Those who are false within, and honorable on the outside, are very common in this world.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

aThasaTh teerath je naaveh utarai naahee mail ||
Even though they may bathe at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, still, their filth does not depart.

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

jin(h) paT a(n)dhar baahar gudhaR te bhale sa(n)saar ||
Those who have silk on the inside and rags on the outside, are the good ones in this world.

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨ੍ੇ ਵੀਚਾਰਿ

tin(h) neh lagaa rab setee dhekhan(h)e veechaar ||
They embrace love for the Lord, and contemplate beholding Him.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ra(n)g haseh ra(n)g roveh chup bhee kar jaeh ||
In the Lord's Love, they laugh, and in the Lord's Love, they weep, and also keep silent.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

paravaeh naahee kisai keree baajh sache naeh ||
They do not care for anything else, except their True Husband Lord.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

dhar vaaT upar kharach ma(n)gaa jabai dhei ta khaeh ||
Sitting, waiting at the Lord's Door, they beg for food, and when He gives to them, they eat.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਾ ਮੇਲੁ

dheebaan eko kalam ekaa hamaa tum(h)aa mel ||
There is only One Court of the Lord, and He has only one pen; there, you and I shall meet.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

dhar le lekhaa peeR chhuTai naanakaa jiau tel ||2||
In the Court of the Lord, the accounts are examined; O Nanak, the sinners are crushed, like oil seeds in the press. ||2||

PAURI 183

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 184

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥

aape hee karanaa keeo kal aape hee tai dhaareeaai ||
You Yourself created the creation; You Yourself infused Your power into it.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

dhekheh keetaa aapanaa dhar kachee pakee saareeaai ||
You behold Your creation, like the losing and winning dice of the earth.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

jo aaiaa so chalasee sabh koiee aaiee vaareeaai ||
Whoever has come, shall depart; all shall have their turn.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

jis ke jeea paraan heh kiau saahib manahu visaareeaai ||
He who owns our soul, and our very breath of life - why should we forget that Lord and Master from our minds?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

aapan hathee aapanaa aape hee kaaj savaareeaai ||20||
With our own hands, let us resolve our own affairs. ||20||

PAURI 185

A

PAURI 186

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

aasaa mahalaa chauthhaa ||
Aasaa, Fourth Mehla:

PAURI 187

ਜਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ

jin(h)aa bheTiaa meraa pooraa satiguroo tin har naam dhiraRaavai raam raaje ||
Those who meet my Perfect True Guru - He implants within them the Name of the Lord, the Lord King.

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

tis kee tirasanaa bhukh sabh utarai jo har naam dhiaavai ||
Those who meditate on the Lord's Name have all of their desire and hunger removed.

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

jo har har naam dhiaaidhe tin(h) jam neR na aavai ||
Those who meditate on the Name of the Lord, Har, Har - the Messenger of Death cannot even approach them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥

jan naanak kau har kirapaa kar nit japai har naam har naam taraavai ||1||
O Lord, shower Your Mercy upon servant Nanak, that he may ever chant the Name of the Lord; through the Name of the Lord, he is saved. ||1||

PAURI 188

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

salok mahalaa doojaa ||
Shalok, Second Mehla:

PAURI 189

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

eh kinehee aasakee dhoojai lagai jai ||
What sort of love is this, which clings to duality?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

naanak aasak kaa(n)ddeeaai sadh hee rahai samai ||
O Nanak, he alone is called a lover, who remains forever immersed in absorption.

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

cha(n)gai cha(n)gaa kar ma(n)ne ma(n)dhai ma(n)dhaa hoi ||
But one who feels good only when good is done for him, and feels bad when things go badly

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

aasak eh na aakheeaai j lekhai varatai soi ||1||
- do not call him a lover. He trades only for his own account. ||1||

PAURI 190

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 191

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

salaam jabaab dhovai kare mu(n)ddahu ghuthaa jai ||
One who offers both respectful greetings and rude refusal to his master, has gone wrong from the very beginning.

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

naanak dhovai kooReeaa thai na kaiee pai ||2||
O Nanak, both of his actions are false; he obtains no place in the Court of the Lord. ||2||

PAURI 192

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 193

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੑਾਲੀਐ

jit seviaai sukh paieeaai so saahib sadhaa sam(h)aaleeaai ||
Serving Him, peace is obtained; meditate and dwell upon that Lord and Master forever.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

jit keetaa paieeaai aapanaa saa ghaal buree kiau ghaaleeaai ||
Why do you do such evil deeds, that you shall have to suffer so?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ma(n)dhaa mool na keechiee dhe la(n)mee nadhar nihaaleeaai ||
Do not do any evil at all; look ahead to the future with foresight.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

jiau saahib naal na haareeaai tevehaa paasaa ddaaleeaai ||
So throw the dice in such a way, that you shall not lose with your Lord and Master.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

kichh laahe upar ghaaleeaai ||21||
Do those deeds which shall bring you profit. ||21||

PAURI 194

A

PAURI 195

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

jinee gurmukh naam dhiaaiaa tinaa fir bighan na hoiee raam raaje ||
Those who, as Gurmukh, meditate on the Naam, meet no obstacles in their path, O Lord King.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

jinee satigur purakh manaiaa tin pooje sabh koiee ||
Those who are pleasing to the almighty True Guru are worshipped by everyone.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ

jin(h)ee satigur piaaraa seviaa tin(h)aa sukh sadh hoiee ||
Those who serve their Beloved True Guru obtain eternal peace.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥

jin(h)aa naanak satigur bheTiaa tin(h)aa miliaa har soiee ||2||
Those who meet the True Guru, O Nanak - the Lord Himself meets them. ||2||

PAURI 196

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

salok mahalaa doojaa ||
Shalok, Second Mehla:

PAURI 197

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

chaakar lagai chaakaree naale gaarab vaadh ||
If a servant performs service, while being vain and argumentative,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

galaa kare ghanereeaa khasam na paae saadh ||
he may talk as much as he wants, but he shall not be pleasing to his Master.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

aap gavai sevaa kare taa kichh paae maan ||
But if he eliminates his self-conceit and then performs service, he shall be honored.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

naanak jis no lagaa tis milai lagaa so paravaan ||1||
O Nanak, if he merges with the one with whom he is attached, his attachment becomes acceptable. ||1||

PAURI 198

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 199

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

jo jeei hoi su ugavai muh kaa kahiaa vaau ||
Whatever is in the mind, comes forth; spoken words by themselves are just wind.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

beeje bikh ma(n)gai a(n)mrit vekhahu eh niaau ||2||
He sows seeds of poison, and demands Ambrosial Nectar. Behold - what justice is this? ||2||

PAURI 200

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 201

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

naal iaane dhosatee kadhe na aavai raas ||
Friendship with a fool never works out right.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

jehaa jaanai teho varatai vekhahu ko nirajaas ||
As he knows, he acts; behold, and see that it is so.

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

vasatoo a(n)dhar vasat samaavai dhoojee hovai paas ||
One thing can be absorbed into another thing, but duality keeps them apart.

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

saahib setee hukam na chalai kahee banai aradhaas ||
No one can issue commands to the Lord Master; offer instead humble prayers.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

kooR kamaanai kooRo hovai naanak sifat vigaas ||3||
Practicing falsehood, only falsehood is obtained. O Nanak, through the Lord's Praise, one blossoms forth. ||3||

PAURI 202

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 203

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

naal iaane dhosatee vaddaaroo siau neh ||
Friendship with a fool, and love with a pompous person,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

paanee a(n)dhar leek jiau tis dhaa thaau na theh ||4||
are like lines drawn in water, leaving no trace or mark. ||4||

PAURI 204

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 205

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

hoi iaanaa kare ka(n)m aan na sakai raas ||
If a fool does a job, he cannot do it right.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

je ik adh cha(n)gee kare dhoojee bhee veraas ||5||
Even if he does something right, he does the next thing wrong. ||5||

PAURI 206

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 207

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

chaakar lagai chaakaree je chalai khasamai bhai ||
If a servant, performing service, obeys the Will of his Master,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

huramat tis no agalee oh vajahu bh dhoonaa khai ||
his honor increases, and he receives double his wages.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

khasamai kare baraabaree fir gairat a(n)dhar pai ||
But if he claims to be equal to his Master, he earns his Master's displeasure.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

vajahu gavaae agalaa muhe muh paanaa khai ||
He loses his entire salary, and is also beaten on his face with shoes.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

jis dhaa dhitaa khaavanaa tis kaheeaai saabaas ||
Let us all celebrate Him, from whom we receive our nourishment.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

naanak hukam na chaliee naal khasam chalai aradhaas ||22||
O Nanak, no one can issue commands to the Lord Master; let us offer prayers instead. ||22||

PAURI 208

A

PAURI 209

ਜਿਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ

jin(h)aa a(n)tar gurmukh preet hai tin(h) har rakhanahaaraa raam raaje ||
Those Gurmukhs, who are filled with His Love, have the Lord as their Saving Grace, O Lord King.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

tin(h) kee ni(n)dhaa koiee kiaa kare jin(h) har naam piaaraa ||
How can anyone slander them? The Lord's Name is dear to them.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥

jin har setee man maaniaa sabh dhusaT jhakh maaraa ||
Those whose minds are in harmony with the Lord - all their enemies attack them in vain.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥

jan naanak naam dhiaaiaa har rakhanahaaraa ||3||
Servant Nanak meditates on the Naam, the Name of the Lord, the Lord Protector. ||3||

PAURI 210

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

salok mahalaa doojaa ||
Shalok, Second Mehla:

PAURI 211

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

eh kinehee dhaat aapas te jo paieeaai ||
What sort of gift is this, which we receive only by our own asking?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

naanak saa karamaat saahib tuThai jo milai ||1||
O Nanak, that is the most wonderful gift, which is received from the Lord, when He is totally pleased. ||1||

PAURI 212

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 213

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

eh kinehee chaakaree jit bhau khasam na jai ||

What sort of service is this, by which the fear of the Lord Master does not depart?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

naanak sevak kaaddeeaai j setee khasam samai ||2||

O Nanak, he alone is called a servant, who merges with the Lord Master. ||2||

PAURI 214

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||

Pauree:

PAURI 215

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ

naanak a(n)t na jaapan(h)ee har taa ke paaraavaar ||

O Nanak, the Lord's limits cannot be known; He has no end or limitation.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

aap karaae saakhatee fir aap karaae maar ||

He Himself creates, and then He Himself destroys.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ

eikan(h)aa galee ja(n)jeereeaa ik turee chaReh biseeaar ||

Some have chains around their necks, while some ride on many horses.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

aap karaae kare aap hau kai siau karee pukaar ||
He Himself acts, and He Himself causes us to act. Unto whom should I complain?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

naanak karanaa jin keeaa fir tis hee karanee saar ||23||
O Nanak, the One who created the creation - He Himself takes care of it. ||23||

PAURI 216

A

PAURI 217

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

har jug jug bhagat upaiaa paij rakhadhaa aaiaa raam raaje ||
In each and every age, He creates His devotees and preserves their honor, O Lord King.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥

haranaakhas dhusaT har maariaa prahalaadh taraiaa ||
The Lord killed the wicked Harnaakhash, and saved Prahlaad.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥

aha(n)kaareeaa ni(n)dhakaa piTh dhei naamadheau mukh laiaa ||
He turned his back on the egotists and slanderers, and showed His Face to Naam Dayv.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

jan naanak aaisaa har seviaa a(n)t le chhaddaiaa ||4||13||20||
Servant Nanak has so served the Lord, that He will deliver him in the end. ||4||13||20||

PAURI 218

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

salok mahalaa pehilaa ||
Shalok, First Mehla:

PAURI 219

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

aape bhaa(n)dde saajian aape pooran dhei ||
He Himself fashioned the vessel of the body, and He Himself fills it.

ਇਕਨ੍ਹੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ

eikan(h)ee dhudh samaieeaai ik chul(h)ai rahani(h) chaRe ||
Into some, milk is poured, while others remain on the fire.

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

eik nihaalee pai savani(h) ik upar rahan khaRe ||
Some lie down and sleep on soft beds, while others remain watchful.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧

tin(h)aa savaare naanakaa jin(h) kau nadhar kare ||1||
He adorns those, O Nanak, upon whom He casts His Glance of Grace. ||1||

PAURI 220

ਮਹਲਾ ੨ ॥

mahalaa doojaa ||
Second Mehla:

PAURI 221

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

aape saaje kare aap jaiee bh rakhai aap ||
He Himself creates and fashions the world, and He Himself keeps it in order.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

tis vich ja(n)t upai kai dhekhai thaap uthaap ||
Having created the beings within it, He oversees their birth and death.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

kis no kaheeaai naanakaa sabh kichh aape aap ||2||
Unto whom should we speak, O Nanak, when He Himself is all-in-all? ||2||

PAURI 222

ਪਉੜੀ ॥

pauRee ||
Pauree:

PAURI 223

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

vadde keeaa vaddiaaieeaa kichh kahanaa kahan na jai ||
The description of the greatness of the Great Lord cannot be described.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

so karataa kaadhar kareem dhe jeeaa rijak sa(n)baeh ||
He is the Creator, all-powerful and benevolent; He gives sustenance to all beings.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥

saiee kaar kamaavanee dhur chhoddee ti(n)nai pai ||
The mortal does that work, which has been pre-destined from the very beginning.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

naanak ekee baaharee hor dhoojee naahee jai ||
O Nanak, except for the One Lord, there is no other place at all.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

so kare j tisai rajai ||24||1|| sudhu
He does whatever He wills. ||24||1|| Sudh||

PAURI 224

A

Gurmukhi text, English translation, and Roman transliteration
sourced from BaniDB Alliance (banidb.com).

Formatted by Gurbani Hub (gurbanihub.com).
For personal seva and family use.

5[illegible]A0B

5[illegible]A0B